

Žibintų šviesoje

Vėlų lapkričio antradienio vakarą, kai už langų tvyrojo tamsa, vyko Žibintų šventė. Ši šventė „Aukuro“ pagrindinėje mokykloje švenčiama kasmet ir jau tapo tradicija. Švenčiame tada, kai dažnai lyja

lietūs, kada nebegirdime paukščių giesmelių, kai labai mažai saulės šviesos, kada visiems šiek tiek liūdna. Žibintų šviesoje norėjome sušildyti kiekvieno širdį, išileisdami po mažą saulelę į savo vidų.

Žibintų šventė, skirta šv. Martyno dienai, švenčiama lapkričio 11-ąją.

1-5 klasių mokiniai itin kruopščiai ruošėsi šiai šventei –

gamino žibintus ir juos atsinešė ateidami į šventę. Neabejingi šiam renginiui buvo ir tėvai bei visa mokyklos bendruomenė. Prigužėjo pilna aktų salė. 9a klasės mokinės Monika Strelkauskytė ir Violeta Ramanauskaitė priminė apie šv. Martyno dieną. Šv. Martynas – likimo ir orų pranašas. Jis – tai IV a. Italijoje gyvenęs vyskupas Martynas, pasižymėjęs gailingumu darbais, šelpdavęs neturtinguosius. Paveikluose vaizduojama, kad jis, dar būdamas kareiviu, nusivilkęs atiduoda elgetai savo apsiaustą. Per Šv. Martyną sueidavo galutinis įvairių mokesčių sumokėjimo terminas. XVII a. palivarkai būdavo išnuomojami nuo Šv. Martyno iki kitų metų tos pačios dienos. Šiuo laiku Mažojoje Lietuvoje baigdavosi bernų ir mergų, t. y., žemės ūkio samdinių samdos laikas, su jais buvo atsiskaitoma. Seniau kaimo žmonės iš Šv. Martyno dienos orų spręsdavo, koks oras būsias per Kalėdas: „Jei Martynas su ledu, tai Kalėdos su bradu, jei Martynas su bradu, tai Kalėdos su ledu“; „Martynas ant ledo, Kalėdos ant vandens“. Tarta, jeigu lapkričio 11-ąją giedra, tai būsianti labai šalta žiema. 3a ir 3b klasių mokiniai, vadovaujami mokytojų M. Parnarauskienės ir J. Laurutienės, inscenizavo pasaką „Mergaitė ir žibintas“. Pasakos mergaitė nusiminusi atkakliai ieškojo žibinto švieselės, nes jai buvo liūdna – trūko saulės šviesos, šilumos, žalumos. O nykštukė, 3a klasės mokinė Gustė Bredelytė, palinkėjo visiems, kad žibintų žiburėliai pereitų į visų širdes, jose degtų vilties ir meilės ugnelės. Lai jos visus šildo, apšviečia bei veda į priekį.

Salėje skambėjo dainelės lietuvių ir vokiečių kalbomis apie žibintus, jų šiltas švieselės. Po to visi mokiniai, nešini jau šviečiančiais žibintais, tėveliai bei svečiai išėjome į mokyklos kiemėlį. Pasišviesdami žibintais keliavome apie mokyklą. Eiseną lydėjo žibintų dainos, apdainuojančios geradarį Martyną ir šviesos reikšmę pasauliui. O sporto aikštyne iš šviečiančių žibintų mokiniai kartu su tėveliais sudėliojo šviesos

paveikslą, primenantį saulę, saulės spindulius. 4-5 klasių mokiniai iškeliavo į Kelmės miesto centrą, kur gatvėje sutiktiems žmonėms dovanojo žibintus. Aikštėje iš žibintų taip pat sukūrė efektingą šviesos paveikslą.

Po to visi grįžo prie mokyklos, kur jų laukė karšta arbata, pyragas su uogiene. Taip visiems primindami šv. Martyną, nes jis buvo gailestingas, vaišindavęs neturtinguosius.

Irena Gedvygienė

„Aukuro“ pagrindinės mokyklos mokytoja